

disse to Andragender henvises til Landbrugsministerens Afgørelse.

Der er saa Indstillingen under Nr. 17 angaaende Andragendet fra Udvalget for Sænkning af Vandet i Arresøkanalen om en Bevilling til Sagens Fremme. Det er jo et Spørgsmaal, som vistnok har meget stor Betydning for en Mængde Lodsejere, og der er ogsaa nogle Fabrikker og Møller interesserede deri, og derfor er det en meget vanskelig Sag, men en Sag, som har den allerstørste økonomiske Betydning for en Mængde Beboere dernede, og det er ogsaa blevet fremhævet navnlig af et Medlem af Finansudvalget, som har særligt Domicil i politisk Henseende i den Egn, ligesom ogsaa det ærede Medlem, der i dette Øjeblik sidder lige over for mig, (Doose) er meget inde i Sagen, og han har oplyst os om, at det er en Sag, der i høj Grad interesserer de Folk dernede i Nordsjælland. Derfor er Udvalget blevet enigt om at foreslaa Andragendet henvist til Landbrugsministeren. Man vil i Betænkningen finde en lang Motivering af, hvad det er, de Mennesker mene, og hvad det er, de ønske, og der er ogsaa nogle Bilag, som følge med Andragendet, der yderligere oplyse Sagen. Udvalget er som sagt enigt om at foreslaa Sagen henvist.

Endelig er der Indstillingen under Nr. 18; det er det Andragende, som jeg omtalte, der ogsaa vedrører Indenrigsministeren, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa en Motivering deraf, da vi i et senere Møde ville komme til at forhandle denne Sag med Indenrigsministeren, og da jeg ved, at der er en Del Medlemmer baade fra Sjælland og fra Kjøbenhavn, som have speciel Interesse i denne Sag, og som vistnok ville tage Ordet. For ikke at forlænge Debatten skal jeg ikke komme ind paa dette Andragende, og jeg vil henstille til den ærede Formand, at vi ikke stemme over Andragendet i dette Møde, men at vi først gaa til Afstemning over det, naar vi ogsaa have haft en Forhandling med den ærede Indenrigsminister om denne Sag.

Jungersen: Jeg har tilladt mig uden for Betænkningen at stille et Ændringsforslag til Indstillingens Nr. 126, og dette Ændringsforslag gaar ud paa at henvise denne Sag til Landbrugsministeren. Oppe mellem Hirtshals og Tversted, hvor der begge Steder ligger selvstændige Redningsstationer, er der midt imellem dem en Bistation, og denne Bistation er det, der her andrages om at faa ophøjet til en

selvstændig Station. Forholdene deroppe ere af en noget særegen Art, idet nemlig det samme Tilfælde finder Sted her, som fandt Sted i Fjor, den Gang vi bevilgede en selvstændig Station ved Skallerup i Stedet for som foreslaet en Bistation, idet der nemlig her ved Uggerby løber en meget stor Aa langs med og inden for Klitterne, og som udmunder ved Tversted tæt ved, hvor den selvstændige Redningsstation er etableret. Denne Aas Udløb vanskeliggør at komme frem ad Strandbreden med Baaden fra den faste Station, og derfor er det, man i sin Tid har etableret en Bistation ved Uggerby. Nu er Forholdet dette, at for at Mandskabet kan komme til Uggerby Bistation, skal det først passere en Vej paa 1½ Mil, det fører jo som Regel til, at de først komme der, naar Ulykken er sket, eller ogsaa naar man paa en eller anden Maade er kommen de skibbrudne til Hjælp. Det hændte saaledes i Fjor, at ikke mindre end 17 Baade fra Hirtshals, der af Vestenvinden vare drevne over mod Øst, landede netop der, hvor Bistationen er, men uden at kunne faa Hjælp derfra. Naa, det gik saa nogenlunde, de forliste ikke, men havde det varet en ganske kort Tid længere, inden de bleve reddede, vilde de sikkert have gaaet under, idet Sø og Storm tiltog i betænkelig Grad.

Jeg faar det Indtryk af dette Andragende, at Finansudvalget i og for sig er meget velvillig stemt over for denne Sag, og naar det ikke har ment at kunne henvise det til Landbrugsministeren, ligger det i, at Sagen ikke har været hos Ministeren først. Jeg anerkender fuldstændig denne Grund, og jeg vidste ikke bedre, end at Andragendet havde været indsendt til Ministeren, inden det kom til Rigsdagen. Det er selvfølgelig ikke min Mening at ville fastholde eller æske en Afstemning fra Tinget i denne Sag, men det, jeg gerne vilde, det var at høre den ærede Landbrugsministers Mening, om han ikke kunde være tilbøjelig til, naar Andragendet indkommer til Landbrugsministeriet, da at modtage Sagen med Velvilje og maaske allerede paa næste Aars Finanslov at stille Forslag om de Summer, som dertil ville fordrø. Det er, som sagt, det, der har været Grunden til, at jeg har stillet dette Forslag for netop derved at faa Lejlighed til at æske Landbrugsministerens Mening om dette Spørgsmaal.

Doose: Det, som har foranlediget mig til at begære Ordet i Dag, er det Andragende, som findes omtalt i Betænkningen